

Aranygyűrű

A Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. központi és erdészeti irányító alkalmazottai karácsony előtt tartották a szokásos, évzáró összejövetelüket, mely ünnepség *Gőbölös Péter* vezérigazgató szakmai értékelésével, köszönetével kezdődött. Sokéves hagyomány már, és a vezérigazgatói értékelésnek a része, a „Gyulaj Zrt.-ért” aranygyűrű átadása. A Gyulaj Zrt. kollektívája ezzel honorálja egy, a részvénytársaságért átlagon felüli áldozatot hozó kollégáját. A 2010. évben ezt a kitüntetést a Hőgyészi Erdészeti Erdőművelési és fahasználati műszaki vezetője, *Gál László* erdőmérnök vehette át (balra).

Mindennapi feladatai mellett sokat vállalt annak érdekében, hogy a Lengyel-Annafürdőn létesült Turisztikai és Természetismereti Központ létrejöheszen, fennmaradjon és lehetőség szerint még gyarapodjék is, a szűkös idők, körülmények ellenére. Az elmúlt 10 évben közcélú fejlesztések sorát valósította meg projektvezetőként, elsősorban Lengyel-Annafürdőn, közel 200 millió forintos támogatási összértékben. Így jött létre először egy 48 férőhelyes erdészeti erdei iskola, melyet az Országos Erdészeti Egyesület Erdészeti Erdei Is-

kola Szakosztálya és a Környezetvédelmi- és Természetvédelmi Oktatóközpontok Országos Szövetsége is kitűnően minősített. Elképzelései szerint parkerdei beruházásként pihenőtávok, vadspark, tanösvények sora következett. A Tolnai-hegyhát déli részéről az első turistatérkép és több ismeretterjesztő füzet szerkesztése is hozzá fűződik. Az erdei iskola további fejlesztését már EU-s támogatások segítségével szervezte, így számos környezetbarát technológia beszerzése és bemutatása vált lehetővé, többek közt napkollektorok, napelemek, szélenergia, szűrkevíz rendszer, nádgyökérzónás szennyvíztisztító. A fejlesztés során a hagyományos építészeti megoldásokat sem feledte el, így csupa természetes építőanyag beépítésére ke-

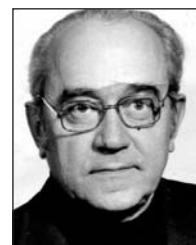
rült sor (vályog, fa, nád, agyagcserép stb.) az épületek felújításánál. Mindezt oly módon, hogy a látogató csoportok környezettudatos magatartásának kialakulását nagymértékben elősegítse. A projekt során létrejött ökoháznál hagyományos népi foglalkozások, munkák bemutatását és ökogazdálkodás beindítását is tervezi. Elsőként régi magyar gyümölcsfajtákból állított össze egy kisebb gyűjteményt. Erdészeti tevékenységének köszönhetően a Hőgyészi Erdészetenél magtermelő állományok fejlesztése, kocsánytalantölgy-plantázs létrehozása, a folyamatos erdőborítást eredményező erdőgazdálkodási módszer bevezetése és számos erdőszerkezet-átalakítás fűződik nevéhez. Aktívan vesz részt a Gyulaj Zrt. szakmai munkájában, elősegítve a jobb és tartamos erdőgazdálkodást.

Munkáját elismerve idén január elsejétől, a vezérigazgató, a Zrt. erdőművelési és közjóléti ágazatvezetőjévé nevezte ki.

Szöveg: **Gálos Csaba**

Fotó: **Antli István**

Gillai József (1921–2010)

A Soproni Erdészeti Technikum igazgatóhelyettese volt 38 éven át. Aranydiplomás erdőmérnök tanár. 1939-ben érettségizett, tanulmányait az erdőmérnökin folytatta.

1943-ban kapta meg erdőmérnöki oklevelét Sopronban.

Első munkahelye a Huszti Erdőfelügyelőség volt. Majd átkerült a Soproni Erdőfelügyelőséghez. Innen az Egri Erdőfelügyelőséghez. 1947-től a Bükkzsérci Erdőgazdálkodást vezetette.

1951-ben a minisztériumból kapott egy táviratot, hogy kinevezték tanárnak Sopronba. Jelenkezett Tuskó László igazgatónál, aki közölte vele, hogy a tantárgyakat elosztották már egymás között a tanárok. Csak a kémia, termőhely, éghajlat van szabadon. Így lett kémia-tanár. Olyan lelkesen tanított, hogy egy év múlva egy kémiaszakos tanfelügyelő ellenőrizte és dicséretben részesítette. Hamarosan megírta a az Erdészeti kémia és termőhelyismeret című tankönyvet, amiért nívódíjjal részesült.

Kitűnt segítőkészségével, emberségével. Ha valahol meglátott egy szomorkodó diákot, kifaggatta, hogy mi a problémája. Segítette és vigasztalta a rászorulókat.

December 4-én reggel hagyta el a földi életet Sopronban.

Köszönöm a gondviselésnek, hogy tanítványa lehettem. Emlékét kegyelettel, tisztelettel őrizzük.

Petz Ádám

Kopjafaavatás

A Pilisi Parkerdőgazdaság Zrt. Visegrádi Erdészete 2010. október 22-én egy végtelenül felemelő hangulatú kopjafa-avatás ünnepséget szervezett a 94-éves korában elhunyt édesapám (*Papp Sándor*) kerületvezető erdész emlékére, aki 42 évig szolgálta a visegrádi erdőket. A színhely – a Kispap-hegytető – megválasztása egyik kedvenc gyakoromok, a ma már Deckrett József-díjas erdész, *Koncz Antal* nevéhez köthető, aki egyik szervezője is volt a káprázatos őszi verőfényben tartott rendezvénynek.

A családom nevében elmondandó köszönő szavaimnak különleges érzelmi töltést ad az a tény, hogy az én szakmai bölcsőmet is itt, Visegrádon ringatták és több mint négy évtized elteltével visszatérve, ott állhattam édesapám kopjafája mellett.

Ezt a már soha vissza nem térő élményt köszönöm *Zambó Péter* vezérigazgatónak, aki a lehetőséget biztosította és személyes jelenlétével megtisztelte az ünnepséget. Köszönöm *Erdős*

Péter faragóművésznek, aki egy csodálatos remekműbe álmodta meg édesapám emlékét. Köszönöm *Ocsovai Zoltán* erdészvezetőnek, aki bár nem ismerte édesapámat, de „ennyivel tartozik az erdésznek az emlékének” gyönyörű szavaival az egész ünnepséget keretbe foglalta.

Végezetül köszönöm *Kertész József* barátomnak, aki csodálatos orgánummal előadott verssoraival túlszárnyalva a csúcson süvöltő szelet, közénk hozta az erdő és az erdész kapcsolatának meghitt békéjét.

Kedves visegrádi erdészek! Ti nemcsak kopjafát állítottatok egy kiváló erdésznek. Ez több annál! Ismerve dicső történelmünkben a Pilis szakraális kisugárzását, ti a hely szelleméből fakadóan egy búcsújáró helyet teremtettetek családunk számára. Ennél többet erdész nem adhat!

Szívből köszönjük.

Erdészüdvözlettel

dr. Papp Tivadar